



پنجشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۹ = ۱۳ صفر ۱۴۴۲ = ۱۱ اکتبر ۲۰۲۰

سال هجدهم • شماره ۳۸۳۱ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۸:۰۶

اذان صبح فردا ۴:۳۷ • طلوع آفتاب ۶:۰۰

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فردا



هورامان در مسیر پریپچ ثبت جهانی یونسکو، عکس: آریان نصراللهی، مهر

زیر آسمان جهان

آوردۀ‌اند، بیش از نیمی از مردم در جوامع مختلف معتقدند که مردان رهبران بهتری در مقایسه با زنان‌اند و هر چند ۴۰ درصد معتقدند مردان در تجارت بهتر از زنان هستند اما حق مرد است که در موقعیت برابر با زن، شغلی را به دست آورد. در کمال ناباوری تقریبا ۳۰ درصد شرکت‌کنندگان معتقدند مردان حق دارند زن خود را کتک بزنند.
باین‌حال وضعیت در کشورهای مثل آلمان، سوئد و مکزیک هشداردهنده شده است. این سازمان توانسته است به آمار ۱۵ تا ۱۱ سال پیش در

بدبینی نسبت به زنان
«صندوق توسعه سازمان ملل متحد» گزارش داده که طبق یافته‌هایی که از ۷۵ کشور دریافت و تحلیل شده است، از هر ۱۰ نفر مورد پرسش، ۹ نفر آنها دچار پیش‌داوری علیه زنان هستند. هدف تحقیق این بود که چطور باورهای رایج جوامع در حوزه‌های مختلف از اقتصاد و اشتغال گرفته تا تحصیلات، مانعی بر سر راه برابری جنسیتی هستند. طبق این آمار و حتی با وجود برتری‌هایی که رهبران زن در مدت کرونا به دست

ایران دسترسی پیدا کند و آنها را ملاک قراردادده است که در این دوره زمانی، ۹۸.۵ درصد مردم ایران حداقل یک پیش‌داوری و سوگیری علیه زنان داشتند و در این میان بیش از ۸۴ درصد مردم درباره توانایی‌های سیاسی، ۸۹ درصد درباره حق اقتصادی زنان و نزدیک به ۷۹ درصد درباره توانایی‌های فیزیکی زنان سوگیری داشتند.
کمترین میزان سوگیری مردم نسبت به حق تحصیلات زنان بود که متأسفانه ۵۵ درصد از شرکت‌کنندگان در نظرسنجی را شامل می شده است.



محک

مؤسسه خیریه حمایت از کودکان مبتلا به سرطان

mahak-charity.org

جهت دریافت رایگان قلک درب منزلتان با ما تماس بگیرید

۰۲۱-۲۳۵۴۰



۰۲۱-۲۳۵۴۰

ما همگی با هم می‌توانیم

کمک کنین تا قد قلک محک به هزینه دارو برسه

این روزها قلک محک برای رسیدن به هزینه دارو خیلی تلاش می‌کنه. اما برای نجات کودکان مبتلا به سرطان در مسیر سختی قرار گرفته که نگرانی‌های زیادی داره. تا کمک و همراهی شما نباشه، قد این قلک به تامین هزینه‌های سنگین دارو نمی‌رسه.



پنجشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۹ = ۱۳ صفر ۱۴۴۲ = ۱۱ اکتبر ۲۰۲۰

سال هجدهم • شماره ۳۸۳۱ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۸:۰۶

اذان صبح فردا ۴:۳۷ • طلوع آفتاب ۶:۰۰

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فردا



پنجشنبه ۱۰ مهر ۱۳۹۹ = ۱۳ صفر ۱۴۴۲ = ۱۱ اکتبر ۲۰۲۰

سال هجدهم • شماره ۳۸۳۱ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۴ • اذان مغرب ۱۸:۰۶

اذان صبح فردا ۴:۳۷ • طلوع آفتاب ۶:۰۰

fardashargh@gmail.com

روزنامه‌فردا

سکوت در اتاق نادیدنی

این اتاق سکوت چگونه روند زندگی یک شهروند را در هم می‌شکند؟ و آیا هنگام سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های شهری یا روستایی به یاد داریم که شهروندانی هم هستند که دریافت نشانه‌ها و داده‌های شنیداری برایشان نشدنی است؟

بیشتر جامعه ما آوای ناشنوایان را نشنیده است. در نشانه‌گذاری‌ها، راه و روندها، برنامه‌های همگانی و خدمت‌ها کمتر به گروه‌هایی ازجمله ناشنوایان توجه شده است. گویی انگاره ما این است که همه در یک تالار هستیم و حباب‌ها یا اتاق‌های شیشه‌ای میان همدیگر را درنمی‌یابیم. برخی از دریافت نشانه‌های دیداری، برخی از دریافت و پردازش نشانه‌های شنیداری و برخی در پردازش یا توان روانی تا دیگران همانند نیستند. این در حالی است که مدیریت اجتماعی در هر دستگاه و سازمان باید به همه توجه کند و برای همه شهروندان شهر یا روستا یا خدمت دستگاه‌ها، زندگی گروهی در کنار دیگران، آموزش و بالندگی، هنر و شادکامی را دسترس‌پذیر کند.

آنچه بیشتر شهروندان و مدیران از خدمت به ناشنوایان به یاد دارند، بیان با زبان اشاره در برنامه‌های تلویزیونی و برخی برنامه یا نشست‌های گروهی است. ما باید هم جامعه را درباره نشانه‌ها و ناهمانندی توانایی‌های مردم آگاه‌تر کنیم و هم اینکه همه پیام‌وزیم چگونه می‌توان در کنار هم ارتباط را با نشانه‌های ترکیبی پیش برد. برای برگزاری کدام نشست یا برنامه از دوستان ناشنوا دعوت می‌کنیم؟ آیا تنها برای مراسم‌های روزهایی مانند روز ناشنوایان یا مانند این؟ برای هم‌اندیشی‌ها و کار همکارانه چطور؟ جقدر درباره آنها می‌دانیم؟ آیا هنگام دعوت از میهمانان یا شرکت‌کنندگان پرسش‌نامه‌ای داریم که پرسیده شده باشد آیا داوطلب یا میهمان شرایط ویژه‌ای دارد، تا برای پیونددهی و همکاری اثربخش او ابزار و روند مناسبی فراهم کنیم؟ در روز جهانی خودرو که به دلیل بیماری و مشکل سستون مهره‌ام یا خودروی محل کار در راه بودم، گفتم نام‌گذاری‌ها برای توجه‌دادن به یک مسئله، حق یا چالش است. برای پرداختن به چستی آن مسئله یا چالش و عامل‌های در پیوند با آن، برای آگاهی بیشتر و دگرگون‌کردن بازخوردهای‌مان است. آن روز جهانی در شرایط همه‌گیری کرونا امسال کسی را به دوری از خودروی شخصی دعوت نکردم؛ چون کمان می‌کنم بسیار نمایشی و شعاری است. در روز جهانی ناشنوایان هم شادباش به کسی نمی‌گویم؛ چون فلسفه این نام‌گذاری توجه به اتاق سکوتی است که برخی شهروندان در میان تالارهای زندگی گروهی‌مان در آن به سر می‌برند و حباب‌های شیشه‌ای میان‌مان، ما را از دقت و توجه به حق آنان، همکاری و همزیستی کنشگرانه و خرسندی و شادکامی‌شان بازداشته است.

اگر گرامیداشتی را باور داریم، برای دسترسی عادلانه و همزیستی برابر و توجه به مناسب‌سازی زندگی شهری و روستایی برای شهروندان ناشنوا، با هم کاری کنیم.

گزارش

لسبوس آخر دنیاست

کمترین حد ممکن قرار دارد. طبق گزارش‌های منتشرشده هیچ دوش حمامی در محل چادرهای پناهجویان نصب نشده و مردها اغلب برای حمام به دریا می‌روند، اما زن‌ها اغلب با این کار مشکل دارند. مسلمانان بخش زیادی از جمعیت این مهاجران را تشکیل می‌دهند. در این میان مسئله کرونا هم بسیار جدی است. گزارش‌ها حکایت از مرگ یک پناه‌جوی افغان در هفته گذشته در لسبوس دارد. در حال حاضر در محل چادرها هم یک بخش دوهزار نفری برای قرنطینه احتمالی مبتلایان به کرونا در نظر گرفته شده اما با توجه به استانداردهای بهداشتی کمپ چندان نمی‌توان



روی آن حساب کرد. ضمن اینکه مسئله کرونا موجب شده تا میان مردم محلی و پناهجویان هم اختلاف‌هایی پیش آید. چه اینکه اساسا مسئله آتش‌سوزی کمپ را بسیاری به مسئله شیوع کرونا در میان پناه‌جویان نسبت می‌دهند. اتحادیه اروپا در سال‌های اخیر هیچ‌گاه نتوانست به سیاست مشترکی برای تقسیم پناه‌جویان در میان کشورهای عضو خود برسد. برخی کشورهای شرق اروپا به هیچ عنوان حاضر به پذیرش پناه‌جو نیستند. دیگر کشورها نیز تنها شماری ناچیز را در خاک خود می‌پذیرند. آلمان در مجموع حدود هزار و ۵۰۰ پناه‌جو را می‌گیرد اما حتی همین عده کم نیز با انتقاد برخی کشورهای اتحادیه اروپا و گروهی از سیاست‌مداران این کشور روبه‌رو شده است.

روایت

اندر تفاوت‌های آداب شهروندی

محمدرضا توکلی‌صابری*

● شهر مانند یک موجود زنده اجتماعی محل سکونت انسان‌هاست. شهر، نه‌تنها مجموعه‌ای از افراد انسانی، خیابان‌ها، ساختمان‌ها، چراغ‌های برق، متروها، نهاده‌ا، بیمارستان‌ها، مدارس و دیگر امکانات اجتماعی است، بلکه شامل مجموعه‌ای از شیوه‌های زندگی، فرهنگی و اعتقادی و اجتماعی نیز هست. همه ما در هر شهری هستیم، اهالی آن شهر همشهری ما هستند؛ یعنی ما شهری را برای زندگی انتخاب کردیم و ساکنان شهر به‌طور خودکار همشهری ما شدند و ما همشهری آنان. یعنی اکنون ما یک شهروند هستیم و در رابطه حقوقی و اجتماعی با دیگر شهروندان قرار داریم. یعنی یک قرارداد شهروندی با آنان بسته‌ایم. قوانین و قراردادهای مربوط به حفظ حقوق هر شهروند فقط در رابطه با حقوق شهروند یا شهروندان دیگر تعریف می‌شود و اگر منافع فردی یک شهروند در تضاد با منافع شهروند دیگر یا کل شهروندان قرار گیرد، این منافع محدود یا حتی حذف می‌شود. لازمه زندگی در یک روستا، شهر یا یک کشور احترام به تبعیت از قراردادها و قوانینی است که به آنها قوانین شهروندی می‌گویند. این قراردادها و قوانین در همه جای دنیا کم‌وبیش یکی است و بیش از پیش یکسان و شبیه همدیگر می‌شوند. البته تفاوت‌های فرهنگی در این قراردادها و قوانین دیده می‌شود، ولی آنچه مربوط به روابط انسانی است کم‌وبیش یکی است. شهروند عضو رسمی یک شهر، استان یا کشور است و به عنوان عضو باید تمام قوانین و قراردادهای شهر، استان یا کشورش را به رسمیت بشناسد و اگر قوانین یا قراردادهایی را مناسب نمی‌داند و با آن مخالف است، از طریق همان سازمان‌های موجود به شیوه‌ای صلح‌جویانه به تغییر یا اصلاح آنها بکوشد. این قراردادها را باید آموزش داد و آموخت. بی‌اطلاعی شهروند از آنها و ایجاد خسارت و آسیب‌سیب بی‌گناه‌شناختن شهروند نشده و او را از مجازات معاف نمی‌کند. اخلاق یک شهروند خوب اخلاق مشارکت است و باید در بهبود جامعه خود شرکت کند و از کاری که به بهبود جامعه می‌انجامد، شانه خالی نکند. برای مثال، در نگهداری از امکانات عمومی و حفظ منابع طبیعی و تعمیر مدرسه محل و آسفالت خیابان خود احساس مسئولیت کرده و در سازمان‌های اجتماعی، فرهنگی شهر و کشور خود شرکت کند. شهروندی یعنی دانستن حقوق همشهریان دیگر و احترام‌گذاشتن به آنها. شهروندی یعنی اطلاع‌داشتن از تعهدات شهروند در برابر اجتماع یا شهروندان دیگر. نابراین حق فردی در یک شهر تا حدی مهار شده و این حق در برابر حقوق دیگران در نظر گرفته می‌شود تا زندگی را در یک جامعه سازمان‌یافته شهری آسان‌تر و مطلوب‌تر کند. شهروند باید دیگران را همچون یک شهروند برابر با خود تلقی کند و بپذیرد که ارزش و اعتبار و هویت آن شهروند برابر با هویت خود اوست. یک شهروند خوب باید از حوادث و مشکلات جاری جامعه آگاهی داشته باشد و در مواقع اضطرار مانند سیل، زلزله، آتش‌سوزی و... در رفع آنها بکوشد. در مسائل، مشکلات و امور جامعه شرکت فعال داشته باشد و احساس مسئولیت کند. هر ناظر خارجی که وارد ایران می‌شود یا هر ایرانی که به خارج از ایران می‌رود، به خوبی می‌تواند تفاوت‌های شهروندی را در ایران و خارج مشاهده و مقایسه کند. به بعضی از این تفاوت‌ها اشاره می‌کنم:

- موضوعی که در اولین ورود یک ناظر خارجی به چشم می‌خورد طرز رانندگی در ایران است که در هیچ‌یک از کشورها، حتی بعضی از همسایه‌های ما چنین نیست. اصل اولیه رانندگی را‌اهدان هنگام رانندگی است، اما در ایران همه با خشونت راه می‌گیرند. در کشورهای اروپایی و آمریکایی به محض اینکه عابر پیاده نزدیک خط هاشوری می‌شود، رانندگان می‌ایستند. آیا در کشور ما هم همین‌طور است؟ بارها در وسط خط عابرپیاده بوده‌ام، اما رانندگان بدون توجه و حتی کاهش سرعت، مرا مجبور به دودیدن به سوی دیگر خیابان کرده‌اند. دیگری صفتبستن و وسط صف نپریدن است. در تمام جاهایی که افراد باید صف‌ببندند همیشه کسانی هستند که خود را سوای دیگران می‌دانند و می‌خواهند کار خود را بدون توجه به دیگران سریع‌تر انجام دهند. - احترام به زنان و تقدم‌داشتن آنها در سوارشدن به اتوبوس، پله‌برقی، آسانسور و ورود یا خروج از ساختمان‌ها که بسیاری موارد رعایت نمی‌شود.

- مالیات‌دادن و تقلب‌نکردن در آن. - طرز صحبت و ادب اجتماعی از دیگر قراردادهای مربوط به شهروندی است. آیا تا به حال تلفنی با یکی از ادارات صحبت کرده‌اید و آن شخص ادب کافی داشته است؟ وقتی خودتان مسئول هستید و مراجعان به شما تلفن می‌زنند آیا شما هم با همان ادبی که توقع دارید با شما رفتار کنند، با آنها صحبت می‌کنید؟ در مترو آیا هنگام سوار یا پیاده شدن با احترام با دیگران رفتار می‌کنید؟ - یکی از علائم شهروندی کمک‌های داوطلبانه برای پیشرفت شهر و فعالیت‌های اجتماعی جهت بهبود شهر است. برای مثال آیا درخت‌هایی را که در برابر منزل، مغازه یا محل کارمان است آبیاری می‌کنیم؟ یا به صرف اینکه شهرداری آنها را کاشته است، آنها را به حال خود رها می‌کنیم تا خشک شوند. - رعایت انصاف یکی از مهم‌ترین قوانین شهروندی است. آیا در برخورد، رفتار، معاملات و دوستی با همه آنهایی که نمی‌شناسیم و از دوستان و آشنایان ما نیستند و برای اولین‌بار با آنها روبرو می‌شویم، انصاف را رعایت می‌کنیم؟ وقتی به این قراردادها و قوانین احترام گذاشته و رعایت شود، از یک همشهری به یک شهروند خوب تبدیل‌شدیم. اگر به بیشتر پرسش‌های بالا پاسخ مثبت دادیم پس شهروند خوبی هستیم.

✽ **مترجم و نویسنده کتاب‌های علمی و پزشکی**